Вълкам вр. Вълчам

Вълкала вр. Вълчала.

Вълкало вр. Вълчо.

Вълкоблак (чта) стар. вр. Върколак.

Вълк (чта) вр. Вълк.

Вълко; вр. Вълчо

Вълчи (ста) злоупотребливо вместо вълчя часотребимо от инкои = вр. вълчя, вълчуваса а не вълчува са

Вълчя (та) вр. вълчя, волчя, дялга, талаз.

Вълча (та) вр. Вълча, вълчарчо

Вълчон. Вр. Вълчон.

Вълчест. вр. Вълчест.

Вълчувам се. вр. вълчувам се

Вълхв (чта) вр. Вълхва и вълхва.

Вълхва (та) вр. Вълхва

Вълче (то) вр. Вълче

Вълчи, вр. Вълчий

Вълчё, вр. Вълчо

Вълчев, вр. Вълчев

Вълчица вр. Вълчица

Вълчиба (та) от вълхв. Стар. памят, 8.16,35

Вълюбвам са, влюбяса вр. влюбвам са. Вероятно погрешно отвлечено.

Вълъчча са. Грешно тая дума, ~~[illegible]~~ е изпусна са. 4.312

~~[illegible]~~ Вълъчен вместо вочен, а вочен, очиток; товар, натоварен, а не ~~[illegible]~~ свбр. ~~[illegible]~~ и вълъчен ~~[illegible]~~ ако е натоварен, а не да са счита. 4.312.

Вълтерям. гл. дл. вълтичувам 1) вокотвам. 2) тръвавам някому нещо в'рзвадвам. Вмешвам, о, — и (чта) от вмешам.

Вмешрявам, или по право

Вмирявам са, начевано да мирише

Въвоявам са, вдръхнувам са.

Вълвстям гл. дл. 1) давам, или струвам нещо на нещо в'друго нещо. 2) побирам.

Вълвстя, или гл. свр. от вълвстям.

Вълъкавам, гл. дл. от напичам, въвличам, или сила, силом вдавам или вкарвам нещо. — са, аз се насилвам напъкавам, напъпувам.

Вълъкна, гл. свр. от вълъкавам. — са, въ

Вълъчо (то) вр. Вълчо от валям. 2) злоупотребливо го вземат инкои вм. вълъчвълчя

Вълъчест, а, о, — и (чта) злоупотребливо вм. вълчест и вълчив.

Вълъчица вр. вълчица.

Вълчя вълка.

Вълчолико вр. вълчолико.

Вълк (чта) това що влачи по земята от растение и т.п. вр. мочица.

Вълвувам, — звам, ~~[illegible]~~ гл. ср. лазим (на) вр. дам. Вдавам другобалчета в'плетени му. Не на свой ум, повлядам ги на него другите вдавам и в'очитвам, арса ми.

Вълтвенем гл. д. прибавям нещо чрез вмешане, ~~[illegible]~~ се, заплетвам, тръндруквам.

Вълтдване (то) от вълтвям. [необходимо

Вълтвен, или гл. свр. от вълтдвам.

Вълтвен, а, о, — и (чта) от вълтвям — са на хорото

Вълюбен, а, о, — и (чта) то нещо влюбен.

~~Вълюбвам са, гл. [illegible] вълюбвам са.~~

Вълюбя са гл. св. вълюбя се.

Вълюбчив, а, о, — и (чта), 1) който е способен, търа и обича да се вълюбва. 2) в'кого то са вълюбвати, вм. вълюбвам.

Вмазвам, гл. д. намазвам, мазвам нещо от вр. стар. и вр. стар. в. и змазвам, вмазвам.

Вмазване (то) от вмазвам,

Вмазра, гл. св. от вмазвам